

MOTS DEL DOCTOR LEANDRE CERVERA EN LA SESSIÓ
DEL 12 D'ABRIL DE 1954

Com a membre de la Secció de Ciències de l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS i com a president *esporullat* de la seva filial — la Societat de Biologia de Barcelona —, m'ha estat fet l'honor d'acompanyar i de dir unes paraules de cortesia al professor Josep Trueta i als amics reunits sota el sostre acollidor d'aquesta casa, que ha estat i és un sagrari de les nostres essències espirituals.

Pràcticament, la presència del professor Trueta ací ha volgut ésser considerada per la majoria dels seus amics com el factor catalític que ens ha empès a tornar, públicament, a la vida activa.

La lliçó que el nostre eminent col·lega ens exposarà tot seguit ha motivat aquest recobrament. No cal pas literatura per a subratllar el fet.

Quan fra Luis de León digué el seu memorable "Com dèiem ahir...!", fou més eloqüent que si hagués fet cap discurs carregat de filigranes. El nom del gran poeta castellà ens servirà d'advertiment; però tanmateix, en atorgar a aquest acte el seu just valor no puc estar-me de recordar que la llarga espera ha donat lloc que el temps, inflexible, ens hagi anat arrabassant, un dia i un altre dia, vides de persones que foren grans amics nostres i que ja no reveurem mai més. Deixeu-me que la llista de llurs noms sigui llegida a homenatge a llur record en l'hora solemne de començar aquest acte:

Membres honoraris: Ignacio Bolívar (Madrid), León Corral Maestro (Valladolid), Pedro Ramón y Cajal (Saragossa), Pierre Marie (París), P. Dechambre (París), Jean Perrin (París), Avelino Gutiérrez (Buenos Aires), E. Abelous (Tolosa de Llenguadoc), I. P. Pavlov (Leningrad), W. B. Cannon (Bòston), Filippo Bottazzi (Nàpols), Antonio de Gregorio Rocasolano (Saragossa), Maurice Arthus (Lausana), León Asher (Berna), A. V. Hill (Londres), H. H. Dale (Edimburg), Otto Meyerhof (Heidelberg), A. J. Clark (Edimburg), F. de Quervain (Berna), José Coyanes (Madrid), Enric Moles i Ormella (Barcelona), Pío del Río Horteiga (Madrid).

Membres numeraris: Jesús M. Bellido, Josep M. Bofill i Pichot, Jaume Peyrí, Manuel Corachan, Josep Fuset, Joaquim Xirau i Palau, Jaume Aguadé i Miró, Alexandre Ribera, Manuel Roig i Roig, Josep M. Peyrí.

Membres corresponents: Francisco Tello (Madrid), Leonardo Rodrigo-Lavín (Cadis), José Armendares (Madrid), Ignacio Guericabeitia (Bilbao), Ernest Matons (Mendoza), Pedro Rojas (Buenos Aires), M. Ozorio d'Almeida (Rio de Janeiro).

En recordar aquestes absències ja irreparables deixem que el pensament voli a la recerca dels qui tenen encara ací llur esperit i que esperem de veure reintegrats materialment un dia a les tasques circumstancialment col·lapsades.

* * *

Del professor Trueta no cal pas que us en faci cap presentació. Seria ofendre'l i ofendre-us. Ell ha portat el nom de Catalunya als llocs de més gran dignitat i li n'hem de restar agraïts. Ell no us ho dirà, segurament, però jo no puc estar-me de dir-vos que els seus treballs sobre la circulació renal arrencaren del gran fisiòleg Fulton, de Yale (Connecticut), la declaració taxativa i contundent: «Considero que, després de la descoberta de la insulina, per Banting i Best i de la de la penicil·lina per Flemming i Florey, els estudis de Trueta i el seu equip sobre la fisiologia renal són els més grans esdeveniments registrats aquests darrers anys en el camp de la Medicina».

Aquell «pestilent doctoret espanyol» — com algú digué, comentant els seus miraculosos guixos tancats — és avui, per virtut del seu talent, del seu treball i de la seva constància, un dels homes més estimats, fora i dintre de la seva Pàtria.

Té la paraula el professor Trueta.